„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

2026. április 12.
Mandabokor
Cím: Pénzügyeink – A pénz jó szolga, de rossz úr!

(1. dia) „9Aki szereti a pénzt, nem elégszik meg a pénzzel, sem a jövedelemmel az, aki szereti a vagyont.” Préd 5,9
(2. dia) 6Valóban nagy nyereség a kegyesség megelégedéssel, 7mert semmit sem hoztunk a világba, nem is vihetünk ki semmit belőle. 8De ha van élelmünk és ruházatunk, elégedjünk meg vele. 9Akik pedig meg akarnak gazdagodni, kísértésbe, csapdába, sok esztelen és káros kívánságba esnek, amelyek az embereket pusztulásba és romlásba döntik. 10Mert minden rossznak gyökere a pénz szerelme, amely után sóvárogva egyesek eltévelyedtek a hittől, és sok fájdalmat okoztak önmaguknak.” I Tim 6,6-10

Drága Gyülekezet!

(3. dia) „Életünk iránytűje” címmel februárban egy sorozatot indítottunk el a gyülekezetben. Olyan témákkal foglalkozunk, amelyek életünk részei, hozzá tartoznak a mindennapjainkhoz, átszövik emberi kapcsolatainkat. Ilyen volt februárban **(4. dia)** a *„Szívből fakadó indulatok, szánkkal kimondott szavak”*, amelyben arról hallhattunk, hogy milyen súlya van a szavainknak és milyen gyilkos eszközzé tud válni, ha rosszul bánunk velük. Márciusban a felfokozott társadalmi állapotokban **(5. dia)** *„Egy hívő politikus életéről”*, Dánielről hallhattunk. Arról volt szó, hogy egy hívő ember hogyan viselkedik, hogyan beszél, hogyan nyilvánul meg politikai kérdésekben?! Milyen értékek mentén igyekszik döntéseket meghozni?! Azért „Életünk iránytűje” a sorozat címe, mert nem társadalmi elvárások, nem saját elképzeléseink szerint szeretnénk kialakítani a véleményünket ezekben a fontos kérdésekben, hanem szeretnénk a Szentírásra, Isten Szavára hagyatkozni. Szeretnénk, ha Isten Igéje lenne az iránytű számunkra minden, az életünket átszövő kérdésben. Így szeretnénk azt megvizsgálni, hogy milyen a hívő ember hozzáállása **(6. dia)** az anyagiakhoz? Milyen szempont szerint intézi a hívő ember a pénzügyeit?

Két nagyon fontos dolgot szeretnék alapként lefektetni.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

(7. dia) 1. „A pénz jó szolga, de rossz úr!”, azaz az anyagiak eszközök a kezünkben, de rossz úr a szívünkben!

(8. dia) 2. Isten nem a pénzre mondja, hogy rossz, hanem annak szerelmére! Azaz hol helyezkednek el a pénzügyeim, a szívem közepén, vagy a „kezemben”?

Ezért az igehirdetésben elsősorban arra keressük a választ, hogy hol helyezkednek el az életünkben a pénzügyeink, a szívünkben, vagy a szívünkön kívül? Mielőtt azonban erre rátérnénk, néhány fontos dolgot kell még tisztázni. Mindenki pénzből él! Ebben az életben majdnem minden pénzbe kerül (a „majdnem” szót a végén fogom kifejteni). Magyarországon **(9. dia)** kb 4,7 millió kereső ember van, akik nap mint nap dolgoznak és a munkájukért bért kapnak. **(9/a dia)** Kb 2,4 millió nyugdíjas van hazánkban, akik ledolgozták életük javát és a megérdemelt nyugdíjas éveiket töltik. Magyarországon **(9/b dia)** kb 4,1 millió háztartás van, ahol bérből élnek és havonta fizetik a számlákat. **(10. dia)** A fizetést és a számlákat, igényeket egyensúlyban kell tartani, mert akkor deficites lesz egy háztartás. Ez mindenhol így van. Erre szolgál az a szép magyar szólás-mondásunk, **(11. dia)** „addig nyújtózkodj, amíg a takaród ér!” Nem csak a háztartásban, az emberek életében van ez, hanem az egyházban is így van ez. Az egyház is kap számlákat, nem is keveset. **(12. dia)** 13 épülete van (4 templom [Nagytemplom, Érpatak, Borbánya, Kálmánháza], 5 gyülekezeti ház [Mandabokor, Vargabokor, Rozsrétszőlő, Széna tér, Gyülekezeti központ], 4 parókia [Luther tér 12-13., Eötvös u. 2., Vécsey u. 38.]), ahol fizet gázt, villanyt, vizet, hulladékot stb. Az Egyházközségnek van 2 intézménye (óvoda és iskola). **(13. dia)** A tavalyi esztendőben 15 millió Ft-ot fizettünk közüzemi számlákra (víz, villany, gáz) és 53 millió Ft-ot a gyülekezetbe minden alkalmazottnak és dolgozónak (22 dolgozónk [lelkészek, alkalmazottak, kántorok, gondnokok] van). Azt a tévhitet is szeretném eloszlatni, hogy az **(14. dia)** egyházat az állam tartja el vagy bármilyen fenntartási és/vagy működési költséget adna! Egyetlen egy dolgot fizet az állam – ezt el kell mondani őszintén – nem minden gyülekezetnek,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

hanem csak azoknak, akiknek az államosítás előtt voltak földjeik, ingatlanaik, iskoláik. A Nyíregyházi Evangélikus Egyházközségnek 32 iskolája volt, amelyből 31-et államosítottak (egyet nem államosítottak, a Széna téri iskolát, amelyet gyorsan az államosítás előtt imaházzá alakítottak át), voltak ingatlanjai, földjei, amely után a rendszerváltást követően kárpótlást fizet. Ez nem könyöradomány, hanem jár, mert elvették ezeket az ingatlanokat. Vannak olyan gyülekezetek, akik visszakérték az ingatlanjaikat és vannak olyanok, akik járadékot kértek. Ilyen a Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség is, ők járadékot kapnak. De hangsúlyoznunk kell, ezt nem azért kapják a gyülekezetek, mert az állam akarja eltartani, vagy hozzá akarnak járulni a fenntartásához, hanem azért, mert az állam elvett olyan épületeket, amelyek az egyházé voltak. Tehát el kell oszlatni azt a tévhitet, amely sokak fejében van, nem az állam tartja el a gyülekezeteket! A gyülekezeteket **(15. dia)** a gyülekezeti tagok tartják fenn, akik perselypénzzel, egyházfenntartói járulékkal és adományokkal járulnak hozzá a gyülekezet működéséhez. Tehát ahogy a háztartásokban bérek és számlák vannak, úgy az egyházban is bérek és számlák vannak és az egyház is, a gyülekezet is pénzből él. Nem kell szenteskedni, hanem őszintén el kell mondani, hogy vannak a gyülekezetnek is pénzügyei, mert a béreket és a számlákat ki kell fizetni. De az egyház sohasem lehet anyagias. Jaj annak az egyháznak és jaj annak a gyülekezetnek, ahol minden a pénz körül forog. Az anyagiakat a helyén kell kezelni. Ezért tartjuk fontosnak, hogy beszéljünk őszintén az Ige iránymutatásával a pénzügyekről, mert ez a kérdés mindannyiunkat érint kivétel nélkül.

Mit mond az Ige? **(16. dia)** **„9Aki szereti a pénzt, nem elégszik meg a pénzzel, sem a jövedelemmel az, aki szereti a vagyont.”** Préd 5,9. Ez egy olyan igazság, amely világossá teszi, hogy hol szerepel az életünkben a pénz? Spurgeon – angolszász igehirdető – mondta egyszer **(17. dia)**: *„Amíg valaki a pénzét a tárcájában tartogatja, nincs baj, de ha a szívében hordja, átkára van az illetőnek, akárki legyen az.”*

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

Jézus Krisztus egy helyen azt mondja **(18. dia)**: **„21Mert ahol a te kincsed van, ott lesz a te szíved is.”** Mt 6,21. A kérdés, mi a te igazi kincsed? Mi van a szíved közepén? Mi tölti be a szívedet? Mi az a kincs, amelyért képes vagy mindent feladni? Ez a kérdés vezet el bennünket oda, hogy ki a te istened? Nyilvánvaló, hogy az a te istened, akiben, vagy amiben bízol, akitől, vagy amitől védelmet és biztonságot vársz, akire, vagy amira rábízod magad, a jövődet, akiben, vagy amiben reménykedsz, akitől, vagy amitől a boldogságod függ. Ki az én istenem, akitől várom a kényelmes életet, a házast, a ruhát, az utazást, az evést-ivást? A pénz? Az az én istenem, akinek szolgálok, akinek áldozatot mutatok be. Neki áldozom az időmet, az erőmet, a gondolataimat, az ötleteimet, a tehetségemet, a kreativitásomat. Feláldozom az egészségemet és a pihenésemet is. De sokan feláldozzák a mammon oltárán a házastársukat és a gyermekeiket, amikor nem jut rájuk idő a pénzhajhászában. Nem igaz, hogy emberáldozat csak az ókorban volt. Ma is feláldozzuk a kapcsolatainkat, házastársunkat, gyermekeinket a pénz oltárán. Feláldozzuk az élő Istennel is a kapcsolatunkat, mert Őreá sincsen időnk. Hajtanak a határidők, meg kell szerezni azt a pénzt. Nem önmagában a pénzszerzés az erkölcstelen vagy bűn, hanem annak módja. A sok pénz és a kevés pénz egyaránt jelenthet fokozott kísértést, megkötöző erőt. Akár sok, akár kevés van belőle, befolyásolhatja az életünket, a döntéseinket, az emberi kapcsolatainkat. Azt olvashatjuk a Példabeszédek könyvében **(19. dia)**: **„Se szegénységet, se gazdagságot ne adj nekem! Adj annyi eledelt, amennyi szükséges, 9hogy jóllakva meg ne tagadjalak, és ne mondjam: Kicsoda az Úr? El se szegényedjek, hogy ne lopjak, és ne gyalázzam Istenem nevét!”** Péld 30,8-9. A se szegénységben és a se gazdagságban tudjátok mi van? A megelégedettség! Na ilyen szívből van a legkevesebb, mert a legtöbb ember mindig elégedetlen! Ezért mondja Salamon **(20. dia)**: **„9Aki szereti a pénzt, nem elégszik meg a pénzzel, sem a jövedelemmel az, aki szereti a vagyont.”** Préd 5,9. Ha te szereted a pénzt, akkor sosem

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

elégszel meg azzal, amid van! Ezt erősíti meg Pál apostol is **(21. dia)** **„6Valóban nagy nyereség a kegyesség megelégedéssel…”** I Tim 6,6a. Természetes, hogy az ember szeretne mindig jobbat, szeretne egyről a kettőre lépni, szeretne fejlődni, de a kérdés mindig az, milyen áron? Én mindig azt tapasztaltam, ahol hála és megelégedettség van, ott mindig szabadság van az anyagiaktól, **(22. dia)** mert a hálából fakad az elég, de ha **(22/a dia)** az elég kerül előre, akkor mindig oda biggyesztődik egy **(22/b dia)** sosem (elég) és egy sosincs (hála) szócska is. Ezért valóban nagy nyereség a kegyes megelégedettség, mert abból fakad a hála! Nézzük meg pontosan, mit írt Pál apostol. Kiemelnék néhány fontos szót **(23. dia)**! **6Valóban nagy nyereség a kegyesség megelégedéssel, 7mert semmit sem hoztunk a világba, nem is vihetünk ki semmit belőle. 8De ha van élelmünk és ruházatunk, elégedjünk meg vele. 9Akik pedig meg akarnak gazdagodni, kísértésbe, csapdába, sok esztelen és káros kívánságba esnek, amelyek az embereket pusztulásba és romlásba döntik. 10Mert minden rossznak gyökere a pénz szerelme, amely után sóvárogva egyesek eltévelyedtek a hittől, és sok fájdalmat okoztak önmaguknak.”** I Tim 6,6-10. Azt mondja az Ige, amivel igazán nyer az ember, nem az anyagiak, hanem a megelégedettség. Ez a legnagyobb nyereség, hogy tudok megelégedni azzal, amim van, nem elégedetlenkedek, nem vagyok hálátlan, hanem tudok mindenért hálás lenni. Nem azt sorolom, hogy mim nincsen még, hanem azt, mi mindenért lehetek hálás. A hívő mentalitás nem olyan, mint a világban tapasztalható mentalitás. Mit látunk ebben az országban? Vannak, akik azt mondják, minden rossz ebben az országban! Semmi sem jó! Vannak olyan keresztyének, akik azt mondják, minden rossz ebben az országban, semmi sem jó! Ha ezt mondják a keresztyének kórusban a világgal, akkor hol van bennük az az Ige, amit mond Pál? **(24. dia)** **„…18mindenért hálát adjatok, mert ez Isten akarata Jézus Krisztus által a ti javatokra.”** I Thessz 5,18. Az szolgálja a javamat, ha

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

mindenért hálás vagyok! Ha mindennel elégedetlenkedek, akkor egy zsörtölődő, megkeseredett, kiégett hárpia leszek. A hálás szív az Isten akarata! Nem erre akarjuk nevelni a gyermekeinket? Hát jól esik nekünk szülőknek, ha a gyermekeink mindig azt mondogatják otthon, hogy „ez sincsen, az sincsen, amaz sincsen?! Semmi sincsen?!” Mi mindig arra tanítjuk a gyermekeinket, hogy ne követelőzzenek, hanem elégedjenek meg azzal, amijük van, amit kaptak. Legyenek hálásak! Ha mindig „fújolnék”, elégedetlenkednék, hogy ez sincsen, az sincsen, hogy minden rossz, akkor a gyermekeim is ezt fogják látni és kinevelünk egy olyan nemzedéket, akik mindig elégedetlenek lesznek. Jó lesz ez? Nem! De ilyen nemzedéket neveltünk ebben az országban, mert mi is elégedetlenkedünk mindennel és kórusban mondjuk a világgal, hogy itt minden rossz! Ezt hallják a gyermekeink és kinevelünk egy olyan nemzedéket, akik semmivel sem lesznek elégedettek és semmiért sem lesznek hálásak. Ez nem krisztusi magatartás! Pál azt írja **(25. dia)**: **„[11]Nem a nélkülözés mondatja ezt velem, mert én megtanultam, hogy elégedett legyek azzal, amim van. [12]Tudok szűkölködni, és tudok bővölködni is, egészen be vagyok avatva mindenbe, jóllakásba és éhezésbe, bővölködésbe és nélkülözésbe egyaránt.”** Fil 4,11-12. Megtanultál elégedett lenni azzal, amid van vagy mindig elégedetlenkedsz? Tudd meg, hogy az **(26. dia)** elégedetlenségből mindig hálátlanság lesz, a hálátlanság pedig mindig lázadáshoz vezet! Hálátlan leszel mindig, amid van és lázadni fogsz mindig a főnököd, a munkáltatód, az ember, a rendszer, az Isten ellen! A végén Istent fogod okolni, hogy semmi sem jó a te életedben! Ebből meg kell térni! Abban a szívben, ahol Jézus Krisztus Úr, ott lehet egyedül hálás, megelégedett szív!

A pénz akkor kerül a helyére az életünkben, ha Istenünk az Úr lesz, a pénzünk pedig a szolgánk! Ezért fontos ez a mondat **(27. dia)** *„A pénz jó szolga, de rossz úr!”*, mert ahol a pénz az úr, ott lesz hálátlan szív, mert sosem lesz elég! De ahol **(28. dia)** Jézus az Úr és a pénz a szolga, ott lesz hálás,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

megelégedett szív! Ahol az „Én vagyok az Úr a te Istened…” van az első helyen, Ő megtanít uralkodni a pénzen, hogy a pénz hogy szolgáljon téged és nem fordítva, hogy szolgálj a pénznek. A te életedben hogy van ez? **(29. dia)** Te szolgálsz a pénznek, vagy a pénz szolgál neked? A pénzügy témánk legfontosabb kérdése, mert minden ebből indul ki! Ki az úr/Úr és ki a szolga a te életedben? Ha a pénz az Úr, akkor ne számíts semmi jóra, ha Jézus Krisztus az Úr, akkor áldás lesz a kevés is és a sok is!

Befejezésül arról az Úrról szeretnék szólni, aki igazán gazdaggá tehet és vagyona nem pénzben mérhető. Az elején említettem, hogy majdnem minden pénzbe kerül. Egyetlen egy Valaki van, ami gazdaggá tehet és egy filléredbe sem kerül, Jézus Krisztus. Ő meggazdagít szeretettel, kegyelemmel, békességgel, hálás szívvel, megelégedettséggel. Az Ő vagyona nem pénzben, nem aranyban mérhető – ahogy Péter írja **(30. dia)** **„[18]tudva, hogy nem veszendő dolgokon, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg atyáitoktól örökölt hiábavaló életetekből, [19]hanem drága véren, a hibátlan és szeplőtelen Báránynak, Krisztusnak a vérén.”** I Pt 1,18-19a, hanem Jézus drága vére, a bűnbocsánat ára a legnagyobb gazdagság. Minden mást megemészt a rozsda és a moly. Ezért hirdetjük azt, hogy Jézus Krisztus legyen Úr a te életedben és megváltoznak a pénzügyeid, az anyagiakhoz való hozzáállásod és lesz egy olyan hálás szíved mindenért, amit kaptál az Úr Jézustól, ami teljessé teszi a te életedet is és megelégedett leszel! Hadd meséljek el egy történetet Franklin Benjamin amerikai elnök szüleiről **(31. dia)**, akinek ezt írták fel a sírjukra: **(32. dia)**

„Itt nyugszik Franklin Josias és neje Abiah. Benső egyetértésben éltek együtt ötvenöt esztendeig. Minden vagyon, minden nyereséges üzlet nélkül nagy családot tartottak fenn tisztességben, áldásos sikerrel nevelvén fel tizenhárom gyermeket és hét unokát. Lelkesítsen téged, ó, vándor e példa a Gondviselőben való bizodalomra!” (Boston, Granary Burying Ground temető). Ha tudok Istenben, a Gondviselőben bízni,

„**Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!”** Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

akkor rá tudok hagyatkozni mindenben és rá tudom bízni a megélhetésemet, a mindennapjaimat. Ha el tudom fogadni a kegyelmet és kegyelemből élek, akkor tudok mindenért igazán hálás lenni és valósággá válik az életemben az, amit Jézus mondott **(33. dia)**: **„[33]Keressétek először Isten országát és az ő igazságát, és mindezek ráadásként megadatnak majd nektek.”** Mt 6,23.

Ámen!